

Komunala naša vsakdanja

Bliža se konec leta in z njim se pretežno zaključujejo operativna dela na urejanju komunalne infrastrukture. Največ aktivnosti beležimo na področju vodooskrbe ter urejanju cest. Prevladuje ocena, da so tako imenovani krajevnoskupniški programi dokaj uspešni, saj nekatere KS že izvajajo določene naloge, ki so bile opredeljene v II. prioritarnem vrstnem redu.

Vodooskrba

DO VO-KA Mestni vodovod je opravil dokončna dela na vodovodu Črna vas – Izanska cesta. Tako je končana južna povezava vodovoda do Izanske ceste ter dana možnost nadaljnje povezave po Peruzzijski proti industrijski coni VP 1. Na Brezovici v lastni režiji zaključujejo izgradnjo vodohrama Radna. In čeprav je bila ta naloga opredeljena za drugo leto, so se zanj odločili že leta letos predvsem zaradi zunanje ureditve vodohrama. Tako pa so tudi prihranili približno 12 odstotkov stroškov. Lastnih sredstev je bilo 24 odstotkov, sredstev OVS 38 odstotkov, sredstev KSLO 10 odstotkov, 28 odstotkov pa bančnih. Dodatna sredstva v višini 68 milijonov din je dodatno zagotovil še KSLO. Izvajalska dela je uspešno izvedlo GP Gradnik iz Logatca. Raziskave glede pitne vode potekajo na Dobrovi, kjer je vodooskrba še vedno pereč problem. Prve raziskave, ki jih izvaja Geološki zavod so uspešne in tako je OVS pristopil k izdelavi idejne rešitve vodooskrbe za celotno področje. Na osnovi teh pa bo možno tako dolgoročno kot kratkoročno načrtovati nadaljnjo vodooskrbo tega področja. **Krajevna skupnost Črni vrh** je kot investitor lokalnega vodovoda izgradila primerno vodovodno omrežje v skupni dolžini 4.900 m in sicer od Črne Vrh do Smolnika. V teku so priprave za nadaljevanje gradnje, tako črpalnice kot tudi vodohrama ter raztežilnikov. **Horjulčani** so s finančnimi sredstvi – prispevki krajanov in njihovim fizičnim delom realizirali zastavljene naloge za leto, ki so se nanašale tako na vzdrževanje lokalnih vodovodov, obnovo cest, urejanje pokopališč ter urejanje zunanje ureditve pri kulturnem domu v Sentjoštu. Tudi prizadevanja krajanov **KS Golo-Zapotok** so usmerjena v izgradnjo dodatnega vodohrama na Kureščku. Ta program izgradnje vodi TOZD Mestni vodovod in je predvidena v letu 1988, za kar so tudi zagotovljena sredstva v programu KSLO-ja. V ospredju programa **KS Ig** je še vedno sanacija lokalnega vodovoda. Žal pa se je ugotovilo, da je program vodooskrbe v programu krajevnega samoprispevka precejšen, zato bo realizacija le-tega imela dalekosežne posledice, ker časovno ne bo izveden. V zaključni fazi je vodovodni sistem **Gorenj Ig**, KS Iška vas je kot investitor izpeljala nalogo preko Hidroinženiringa 80, odstotno. Tako je položen celotni vodovod na celotni trasi in z vsemi priključki. Dela bodo tako v celoti zaključena prihodnje leto. **Krajevna skupnost Kozarje** je skupaj z Mestnim vodovodom, izvedla program vodooskrbe za naselje Žeje – Žuleva vas. V **KS Lavrica** potekajo dela na rekonstrukciji lokalne vodovodne mreže (Orle) ter priključkov na centralni ljubljanski vodovod. **KS Pijava Gorica** vodi aktivnosti za pridobitev ustrezne dokumentacije, tako za izgradnjo črpalnice kot tudi za primarni vodovod v **Pijavi Gorici**. **Krajevna skupnost Turjak** sodeluje pri pripravi lokacijskega načrta za vodovod Turjak, katerega pripravlja za Zavod za prostorsko, komunalno in stanovanjsko urejanje Grosuplje. Omenjeni lokacijski načrt je že obravnaval tudi občinski izvršni svet.

Začasno razrešena je problematika vodooskrbe na Dolenjski cesti proti Škofljici ter v samih višjih naseljih Škofljice predvsem z dograditvijo prečpalnice na Rudniku. Nadaljujejo se raziskave do-

datnih vodnih virov tako na Dobrovi kot tudi v povodju Dobarke za potrebe Roba, Turjaka in Velikih Lašč.

Kanalizacija

V Kozarjih nadaljujejo z izgradnjo kanalizacije samega naselja Kozarje. Dela naj bi znašala 200 milijonov dinarjev, zbrali pa jih bodo krajanje in KSLO. **KS Presej** je v fazi nadaljnega pridobivanja potrebne dokumentacije. Ker se investicija predvideva drugo leto bo treba s pridobivanjem ustreznih soglasij pohiteti. Aktivnosti na tem področju tečejo v **Rožni dolini** skladno s programom izglasovanega samoprispevka in sredstev KSLO. Drugo leto se predvideva gradnja čistilne naprave. Obe KS pripravljata dokumentacijo za sekundarno mrežo, ki bo grajena etapno in tako naj bi jo drugo leto zgradili 15 odstotkov. Sredstva se zagotavljajo preko krajevno skupniških programov KSLO. Vodovod-kanalizacija nadaljuje z izgradnjo povezovalnega kanala **Ig – Staje – Kot** skladno s programom varovanja vodnih virov. Sredstva se zagotavljajo preko programa KSLO-ja. Ista organizacija izvaja priključke na primarni vod kanalizacije in predvideva se, da bodo dela opravljena pred zimo.

Ceste

V **KS Rožna dolina** potekajo dela po terminskem planu, kar pomeni da je do sedaj realiziran v višini 80 odstotkov, do konca leta pa naj bi bil izvršen v celoti. Dela na Cesti ob železniški postaji v **KS Krim** so bila pričeta v mesecu septembru, vendar so bila prekinjena na zahtevo mestnih inšpekcijskih služb zaradi neusklajenosti projektov. Kar 75 odstotkov del je opravljenih na Cesti Vrh nad Želimičami, v **KS Pijava Gorica**, vendar zaradi težavnosti dela ne bodo zaključena v tem letu. Ureditev Tiranove ulice ter ulice Briško – Beneškega odreda se realizira vzporedno z urejanjem kanalizacije v naselju Kozarje. V **KS Lavrica** so zaključena dela na Vrečarjevi cesti. Poleg asfaltiranja pa ostala ureditev še ni bila opravljena. Ceste asfaltirajo tudi v **KS Milan Česnik**. V celoti je dokončana Idrijska, Hajdrihova pa na odseku od Gunduličeve do Jamove. V zaključni fazi so dela na mostu v **KS Tomišelj**. Prav tako je v zaključni fazi montaža zapornic na cestno-železniškem prehodu v **KS Notranje Gorice**. Cestno podjetje Ljubljana pa še ni pričelo z izgradnjo povezovalne ceste med prehodom Pleševica-Notranje Gorice zaradi nezagotovljenih sredstev s strani ljubljanske cestne skupnosti. V dolžini 730 metrov so zaključena dela na cesti **skozi Črno vas**. Cestno podjetje Ljubljana je opravilo dvig evilete za 55 cm ter asfaltiralo cesto. Dela se bodo nadaljevala drugo leto.

PTT

Delo na PTT centrali v **KS Škofljica** so v zaključni fazi. Še v tem mesecu se bodo nanjo priključili prvi naročniki. Na **Lavrici** je v zaključni fazi gradnje telefonskega omrežja in priključitve se bodo izvajale sočasno s Škofljico. **KS Golo-Zapotok** si prizadeva zgraditi RTC centralo za krajevno naročniško mrežo. Trenutno je 180 naročnikov, v pripravi je tehnična dokumentacija. PTT podjetje Ljubljana bo v kratkem pripravilo osnutek samoupravnega sporazuma o združevanju sredstev za telefonsko omrežje v **KS Brezovica**, **Notranje in Vnanje Gorice**, **Podpeč-Presej** in **Rakitna**. Za telefonsko omrežje **Pleševica** je pridobljeno gradbeno dovoljenje, krajanje Pleševice pa vodijo akcijo za pridobitev drogov.

PRERAZKOŠEN IN PREDRAG PROJEKT ŠIRITVE ŽAL

Žale, tihi problem Ljubljane

V zadnjih letih se je veliko govorilo o osrednjih komunalnih problemih Ljubljane. To so centralna čistilna naprava Zalog, centralna sanitarna deponija Barje, Toplana, Grad in njegovo pobočje. Malo ali skoraj nič pa ni bilo slišati o problemu okopavanja na osrednjem ljubljanskem pokopališču Žale, kjer je sedanja urejenega prostora le še za eno leto.

Seveda je ta problem Ljubljane že dolgo znan in so ga začeli reševati pravi čas. Izvršni svet mestne skupščine je že leta 1981 razpisal anonimni republiški natečaj za urbanistično arhitektonsko ureditev in širitev Žal in je investitor Komunalno podjetje Ljubljana TOZD Žale pravočasno pridobil projekt za gradbeno dovoljenje in delno projekte za izvedbo. Vse bi teklo po načrtu, če se pogoji financiranja v teh letih ne bi tako bistveno spremenili. Tako pa so na Komunalni skupnosti ljubljanskih občin ugotovili, da bo širitev pokopališča proti Gramozni jami (najcenejša možnost) zahtevala vsaj dvakrat več finančnih sredstev, kot so dosedanja predvidevanja. Da bo zaradi odločitve za arhitektonski in ne krajinski tip pokopališča tega tudi mnogo težje in zahtevnejše in z več zaposlenimi kasneje vzdrževati. Ugotovili so tudi, da Komunalna skupnost, kljub povečanim virom sredstev, tega programa izgradnje Žal ni sposobna realizirati.

Po načrtih naj bi pokopališče širili v osmih fazah vse do leta 2034. Prva faza ima dve etapi. V prvi etapi naj bi

pridobili prostor za 1782 grobov, kar bi zadostovalo za nekaj več kot dve leti. To delo naj bi dokončali do 1. novembra 1988. Po ocenah iz letošnjega avgusta znašajo investicijski stroški 6,453 milijarde dinarjev, kar pomeni 2,9 milijona za en grob. V tej številki se ni upoštevana inflacija, kreditni pogoji in cene izvajalcev. Ne smemo pa pozabiti tudi dejstva, da bo gradnja trajala 40 let, kar pomeni, da bo potrebno permanentno zagotavljanje sredstev za vse nadaljnje faze, kar zahteva trden sistemski vir financiranja.

Na seji zbora uporabnikov in zbora izvajalcev komunalne skupnosti ljubljanskih občin, ki je bila prejšnji mesec, so delegati ugotovili, da Komunalna skupnost teh investicijskih stroškov ni sposobna realizirati. Zavezali so Komunalno podjetje Ljubljana, da pripravi ustrezne rešitve širitve Žal v skladu z urbanističnimi zasnovami in razpoložljivimi finančnimi sredstvi ter da izdela sporazum med Komunalno skupnostjo ljubljanskih občin, mestnim izvršnim svetom, Ljubljansko banko, Stanovanjsko komunalno banko, občino Bežigrad, skladom stavbnih zemljišč in njimi. Sklenili so tudi, da je treba s problematiko širitve Žal seznaniti mestni izvršni svet, mestno konferenco SZDL in ljubljansko javnost.

SLAVKO GERLICA

Dokončni predlog ureditve proge št. 17

Krajevna skupnost Barje že več let vodi določene aktivnosti za povezavo Barja s centrom mesta preko avtobusne proge.

Integral TOZD MPP je progo uvedel v letu 1985, in sicer od Barja – Izanska – Livada – Opekarska, s čimer je bila podana možnost, da krajanje Barja preko proge št. 9 pridejo do centra mesta.

Neugodne povezave ter prestopanje krajanov je vzpodbujala tako krajanje in prevoznika, da poišče ustrežnejšo rešitev, še zlasti zaradi tega, ker proga št. 17 je ocenjena kot nerentabilna.

Pri razreševanju tozadavnega problema, tako s strani krajanov, kakor tudi Integral TOZD MPP, je bilo pripravljenih 5 variant, katera je imela vsaka svoje določene prednosti odnosno določene pomanjkljivosti.

Delovna skupina pri MKKG PZ je pripravila šesto verzijo, katera naj bi bila dokončna, in sicer s povezavo – združitvijo proge št. 17 – Barje in proge št. 19 – Tomačevo. Predložena varianta je od vseh dosedaj predlaganih najbolj ugodna, saj so stranski učinki minimalni, kar predstavlja ugodnost tako za krajanje Barja, kakor tudi za MPP, kot najustreznejša ekonomska rešitev.

Predloženi potek proge v glavnem poteka po že obstoječih trasah, s tem, da bo potrebno z minimalnimi sredstvi urediti le manjkajoče postajališče na Livadi.

Po dokončnem predlogu naj bi avtobusi na novi progi vozili po naslednjih cestah in ulicah: Izanska, Cesta 1. Slovenske artilerijske brigade, Opekarska, Cesta na Loko, Riharjeva, Finžgarjeva, Kardeljeva, Titova, Topniška, Linhartova in Tomačevska.

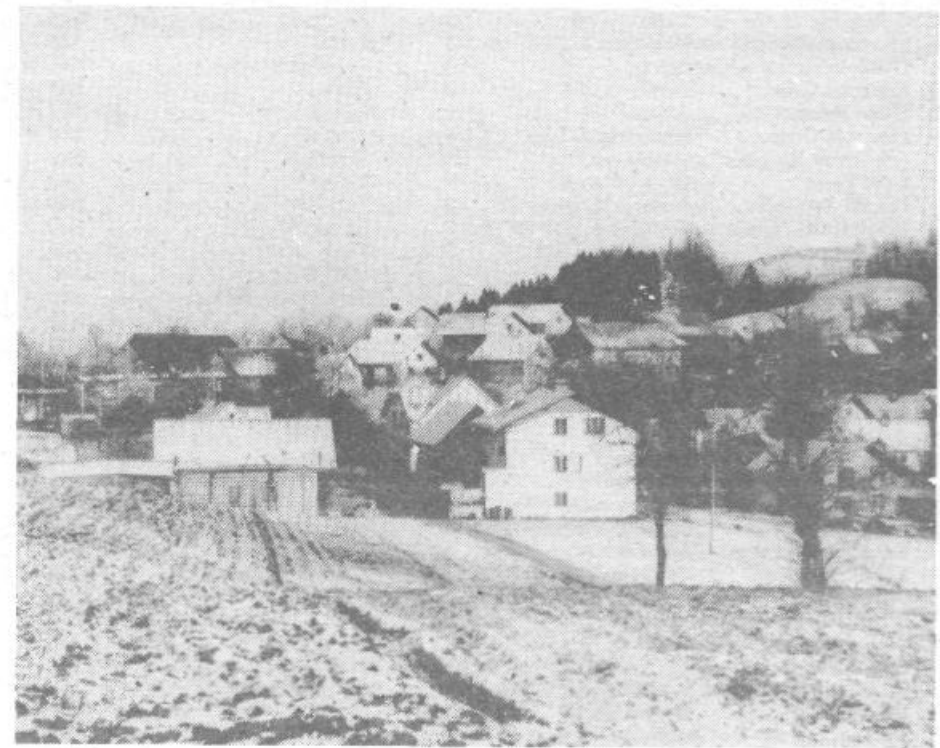
Z uvedbo nove proge bi povezali jug Ljubljane z območjem Žal: Istočasno bi nova proga razbremenila progo št. 9, ki je sedaj v konicah preobremenjena.

S potekom nove proge ni rešeno vprašanje šolskih otrok, ki iz območja ob Izanski cesti hodijo v osnovno šolo Oskar Kovačič ob

Dolenjski cesti. Za te otroke je dogovorjeno, da tiste iz nižjih razredov še naprej vozi šolski avtobus, tisti iz višjih razredov pa naj se vozijo z avtobusi mestnega potniškega prometa. V ta namen bo uvedeno novo avtobusno postajališče v območju križišča Izanske ceste in Ceste 1. Slovenske artilerijske brigade. Izgradnjo postajališča predvidi KSLO v planu za leto 1988. Po predlogu Integrala, TOZD MPO se bo nova proga imenovala Barje – Tomačevo, imela pa bo številko 19. Avtobusi na novi progi naj bi pričeli voziti najkasneje do 30. 12. 1987.

O poteku te proge je 2. decembra razpravljali tudi občinski izvršni svet, ki uvedbo predlagane rešitve podpira in predlaga njeno čimprejšnjo uvedbo.

Težak bregovnat svet nudi skromne možnosti v kmetijstvu

PREDSTAVLJAMO VAM NAŠ KRAJ: ŽAŽAR

Vode ne bo več primanjkovalo

Ljudje predvsem iz bližnjih krajev, poznajo kraj po njegovi vaški specifičnosti: po neuganih polharjih, ki neutrudno zalezujejo polhe po okoliških gozdovih, dobrih gobah, lepi naravi in odličnih smučinah, ki privabljajo tudi ljubitelje smučanja iz okoliških krajev.

Manj pa seveda poznavalci Žazarja pri Horjulu poznajo njegovo vaško problemati-

ko, težave in tegobe, s katerimi se otepa kraj. Predvsem je tu že nekaj časa v ospredju vaški vodovod, saj jim voda še vedno uhaja pod črpalnice in je ne morejo zajeti v celoti. Krajanje že za naslednjo pomlad načrtujejo obnovo črpalnice (s tem, da bo posledično) in izgradnjo novega zajetja, s čimer bo ta problem, kot upajo, dokončno rešen.

»Dela smo se hoteli lotiti kar sami, a je preveč strokovno, zato ga bo moral prevzeti

ZAKAJ TAKO?

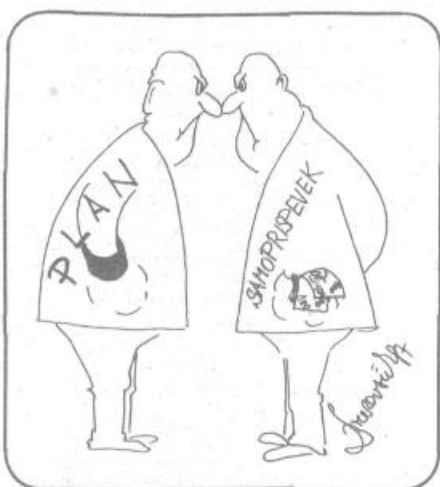
Ali – samoprispevek po ižansko?

V prvi majski številki našega glasila smo pod naslovom Uspel referendum v KS Ig. Odnosno S samoprispevkom do napredka, zapisali poleg referendumskih izidov – glasovalo je 86 odstotkov krajanov – ZA samoprispevek pa se jih je opredelilo 56,5 odstotka, tudi tole.

Za uresničitev programa (vodovodi, javna razsvetljava, družbeni dom, ceste, avtobusna postaja) je potrebno 7,5 milijarde dinarjev. S samoprispevkom naj bi zbrali tretjino tega, drugo pa naj bi zagotovila komunalna skupnost ljubljanskih občin, lokalni vodovod in delovne organizacije s sedežem na območju KS. Samoprispevek – za večino 2 odstotek, bodo plačevali pet let.

Temu je sledil planski termin del po letih. Vse lepo in prav, če bi dogovorjeni oziroma še več izglasovani program samoprispevka tudi finančno stal. Dobro pol leta je minilo od referenduma in namesto, da bi Ižanci zavihanih rokov zbirali skupaj prepotrebno tehnično dokumentacijo in izbirali primerne projekte, se njihove razprave srečujejo okrog tega kako pristopiti k klešenju programa. Zakaj? Zdi se, da so preveč zagnanosti in volje namenili organizacijskim pripravam na referendum kot pa samem programu. Neizpodbitna je namreč ugotovitev, ki je žal tudi boleča, da so delali pravzaprav račun brez krčmarja. Pri snovanju programa so namreč povsem spregledali kaj je zapisano v občinskem srednjeročnem planu oziroma v letnih resolucijah pa tudi tisto kar je zapisano v planskih dokumentih SIS materialne proizvodnje, še predvsem komunalne in cestne skupnosti ljubljanskih občin. Še več. Svojih s tem programom opredeljenih nalog niso soočili z možnostmi, da bi jih ob rebalansu planov morebiti skušali uveljaviti. Skratka, tistih dopolnilnih virov ob dinarju samoprispevka niso pravčasno iskali, oziroma jih niso preverjali. In kot je bilo slišati na razgovoru s predstavniki občine na sestanku, ki ga je sklical predsednik OK SZDL Drago Černoš, delegatske poti preko katerih se edino učinkovito razrešuje tovrstna problematika na lgu kljub temu, da so celo nosilci konference delegacij, niso funkcionirale. Vsi pa danes dobro vemo, kakšna mukotrpna prizadevanja so potrebna, da se dokopljemo do že tako premajhne vrčice z denarjem.

Takšna so sedaj resnična dejstva. Nič kaj prijetna in nič kaj spodbudna. Ob vsem tem so se v vodstvu krajevne skupnosti, ki sicer samokritično priznava, da so bile napake storjene sprčo upoštevanja vse prevelikih potreb, ki jih ta krajevna skupnost izkazuje že vrsto let, možnosti za njihovo uresničevanje pa so še vedno zelo majhne, soočili tudi z dvema odstopoma. Odstopila sta predsednik skupščine KS in predsednik odbo-

ra za izvedbo samoprispevka. Žal se oba sestanaka na občini nista udeležila, saj bi tako lahko lažje prišli do dna oceni razmer v sami KS.

Na samem sestanku je bilo konfrontiranih vrsto mnenj in ocen. Povsem enotno so pripeljale do končnih sklepov. Le-ti so zadajali predvsem takojšnjo razvejanje aktivnosti v sami KS Ig. Čeprav so že sami opravili vrsto razgovorov na vaških zborih in ljudem pojasnili nastalo situacijo, je potrebno s pošteno besedo informirati slehernega krajana in se tudi precej širše organizirati za prihodnje aktivnosti. Te morajo voditi k takojšnji opredelitvi prednostnih nalog iz programa sprejete samoprispevka ob tesnem sodelovanju strokovnih služb tako občine kot SIS materialne proizvodnje. Naloge morjo temeljiti na planskih opredelitvah in finančno jih je potrebno ovrednotiti z viri sredstev, sedaj zbrana sredstva 2,5 stare milijarde dinarjev pa nameniti izdelavi prepotrebne tehnične dokumentacije in izdelavi projektov. Povsem jasno je, da vseh objektov ne bo moč zgraditi v nameravanim obdobju, zato naj imajo prednost tisti, ki so življenjskega pomena.

Najpomembnejše pa je, da s kar najbolj množično aktivnostjo vodilna struktura v krajevni skupnosti povrne krajanom ponekod že kar rahlo načeto zaupanje in aktivno pristopiti k razreševanju sprejetih nalog. Odstopanja in medsebojna obtoževanja, čeprav marsikdaj tudi upravičena, pa naj počakajo boljših časov.

JANJA DOMITROVIČ

Lokalni vodovodni sistem Podpeč-Preserje

Že dalj časa se ugotavlja, da je oskrba z vodo na območju krajevnih skupnosti Podpeč-Preserje, Notranje Gorice-Vnanje Gorice, izredno problematična. V ta namen je bilo v letu 1987 sanirano-rekonstruirano vodovodno omrežje na potezu Strojareček – Hoja, kar zagotavlja trenutno zadostne količine.

zajetje »Strojareček« pa ne zagotavlja kvalitetno vodo, kar pomeni, da je potrebno stalno klorirati vodo, ki pa ima lahko na drugi strani tudi negativne učinke.

Glede na tako stanje – oporečnost vodnega vira »strojareček« krajevna skupnost Podpeč-Preserje išče rešitve v dodatnem vodnem viru »Virje«.

Krajevna skupnost se zaveda, da realizacija takoiimenovane zapadne zanke vodovoda Brest – Ljubljana v bližnji prihodnosti ne bo možna, zato so njene aktivnosti v aktiviranje zajetja »Virje« še toliko bolj uporne.

Pripravo vodnega vira ter prve raziskave je opravil Geološki zavod Ljubljana, ki je opravil tudi črpalni preizkus. Začetni rezultati so bili dokaj spodbudni, saj se ugotavlja, da je izdatnost vira 30 l/s. vode, ki je znatno primernejša od vode iz zajetja Strojareček.

Potrebne raziskave – sanitarno kemično analizo

– je opravil Zavod za zdravstveno varstvo Maribor, iz katere izhaja, da je vodo iz predvidenega vira »Virje« ob primernem kondicioniranju možno uporabiti za oskrbo s pitno vodo.

Na osnovi obeh poročil je Hidroinženiring na pobudo krajevne skupnosti Podpeč-Preserje pripravil programsko zasnovo za izgradnjo ter koriščenje vodnega vira »Virje«.

V ta namen že potekajo določene aktivnosti za pripravo lokacijske dokumentacije. V teku je pridobivanje potrebnih soglasij, na osnovi katerih bo izdelana lokacijska dokumentacija.

Za realizacijo programa dodatnega vodnega vira »Virje« potekajo naporji tudi v smeri pridobivanja potrebnih finančnih sredstev.

Pričakuje se, da se poleg krajanov, KSLO, vključi v izgradnjo vodnega vira tudi OVS Ljubljana – Sava. Krajevna skupnost predvideva pričetek gradnje v letu 1988.

Z uporabo vode iz predvidenega zajetja »Virje« še ni podana najprimernejša rešitev oskrbe s pitno vodo. Zaradi tega je potrebno nadaljevati z dokončno rešitvijo (zapadna zanka), ki pa je v celoti odvisna od razpoložljivih finančnih sredstev.

MARJAN KRMAVNER

PRISPEVEK NAŠEGA OBČANA CIRILA STANIČA

Primerjava tlakovanih, asfaltiranih in betoniranih vozišč med leti 1946 in 1986 na ožjem in širšem območju Ljubljane

Primerjava tlakovanih, asfaltiranih in betoniranih vozišč med leti 1946 in 1986 na ožjem in širšem območju Ljubljane

Po osvoboditvi leta 1945 – 46 smo imeli v Ljubljani urejenih le zelo malo mestnih cest in ulic. S kockami smo imeli tlakovano edino mestno vpadnico Celovško cesto proti Kranju širine 6,0 m. Vse druge vpadnice: Titova, Zaloška, Šmartinska, Litjska, Dolenjska, Ižanska, da celo Tržaška cesta so bile v glavnem vse še v gramozu.

Ob proslavljanju 40-letnice dela na naših cestah, pa opazimo na skici, da je vsa Ljubljana z ožjo in širšo okolico vzdolž in počez prekrita z vsaj asfaltiranimi vozišči.

Zgradili smo Gorenjsko in Tržaško avtocesto, tri petine bogate mestne obvoznice, uredili smo novo Šmartinsko in Zaloško cesto, asfaltirali Podušsko, Kamnogoriško, Vodnikovo, Goriško, Stegensko, Cesto v Kleče, Vodovodno, Tomačevsko, Jarško, Letališko, Zaloško, Poljansko, Litij-

ske, Gameljsko, Zasavsko, Snebersko, Kašelsko, Vevško, Zadvorsko, Bizoviško, Sostrsko, Podlipoglavsko, Besniško, Ižansko, Podpeško, Polhograjsko cesto kot primestne vpadnice in še druge krožne povezave, poskrbeli smo za več strogojenj za gradnjo in vzdrževanje avtocest, magistralnih, regionalnih in lokalnih cest ter vseh ulic in trgov v mestu in daljni okolici.

Vsi, ki smo bili za cestno mrežo zadolženi, smo trdimo, da smo v danih pogojih časovno zadostili potrebam in razvoju slehernega mesta in kraja širom Slovenije in da bomo ob potrebni finančni pomoči tudi naprej potrebam primerno gradili in vzdrževali cestno mrežo.

Pa še to: kljub temu, da smo celotno Ljubljano že v celoti asfaltirali, pa je v naši občini še 40 odstotkov ulic v makadamu ter v istem stanju še 80 odstotkov hodnikov za pešce.

CIRIL STANIČ

kak zasebnik, ki se na to spozna,« je povedal o problemu Franc Trček, ki je nedavno prevzel krmilo vaške skupnosti. »Pa tudi časa nimamo krajanji dovolj, da bi bili vselej po trije ali štirje zraven.«

Nevzdrževane ceste

Nemalo sivih las pa Žažarčanom povzročajo tudi vaške ceste. Sami morajo vzdrževati, kot pravijo, kar okoli 8 km cest in še tiste, ki peljejo skozi vas povrh, zato bi radi, da bi vsaj cesto od Žažarja do Ligojne prevzela Komunalna skupnost. Toda ta se je vztrajno otepa.

»Ta cesta je zdaj v prav obupnem stanju,« je nezadovoljen Franc Trček. »Svoje pa so jeseni napravili še nalive, ki so odnesli še tistega malo peska, ki ga je ostalo. Zato se bomo seveda še naprej trudili, da jo prevzamemo in zanjo skrbijo Komunalna skupnost.«

Kdo bo skrbel za šolo?

Odkar so v Žažarju ukinili osnovno šolo – štirirazrednico, je staro šolsko poslopje (ki mimogrede sploh ne daje takšnega videza!), skoraj povsem opuščeno. Za vzdrževanje zgornjih prostorov sicer skrbijo stanovanalci, ki tu stanujejo, spodnji, »šolski« pa že več let zamažajo na pridne roke.

»Trudimo se, da bi poslopje prepustili v upravljanje kar nam krajanom, a nam ga zaenkrat še ne dajo,« razglablja o zadevi mladi predsednik vaške skupnosti. »Vendar pa upamo, da ga bomo slednjič le dobili. Zgradbo bodo po vsej verjetnosti koristili naši gasilci, ki bi že z manjšo adaptacijo

Žažarska alternativa: bo mali gasilski dom le prišel v roke domačih kulturnikov?

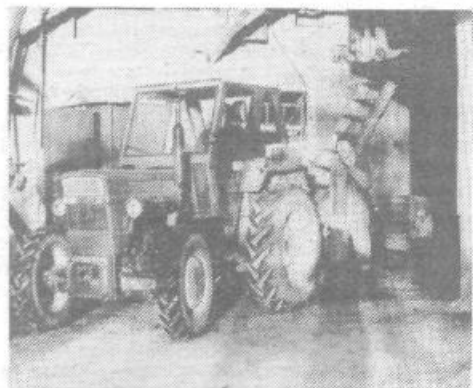
prišli do tako potrebnih prostorov. Tako jim sploh ne bi bilo treba graditi novega gasilskega doma, ki jim je sicer nujen potreben. Stari pretesni in dotrajani dom, ki ždi na odročnem mestu zunaj vasi, pa bi potem prevzel KUD Žažar in ga primerno obnovil.«

Kmalu nova vlečnica

Vsaj že kakih pet let, točneje od leta 1982, v Žažarju gradijo tudi lastno smučarsko vlečnico, ki bo koristila domačim pa tudi drugim ljubiteljem smučanja. Naprava bi bila najbrž že zdavnaj gotova, ko bi ne zaškripalo pri finančnih sredstvih, zato so primorani pač graditi bolj po polzevo, s tem, kar pač imajo. Vendar pa stebri zdaj stojijo, tudi drugo je že nared in preostaja jim le še montaža. Upajo, da bo že naslednjo pomlad vlečnica stekla.

Seveda Žažarčanom ne manjka še drugih načrtov. Vsaj deset krajanov denimo čaka na telefonski priključek, a za zdaj ne bo nič, ker je pač centrala v Horjulu že prenatrpana. Nasploh ljudje tu gori s svojimi načrti in željami niso imeli vselej sreče. Zato se tudi danes vse manj ljudi peha za kruhom po tukajšnjem težkem bregovnatem svetu, (pristni kmetje so le še štirje), ampak si raje služijo zanesljivejši kruh v Horjulu in Ljubljani. Pač, mik lažjega zaslužka nepovratno primamlja še tako uporne in trdožive kmečke korenine.

BRANKO VRHOVEC

Zima ni mogla ustaviti najvztrajnejših kmetov

